

Вміст моніторингових показників при різних видах порушення обміну речовин у хворих на поширений псоріаз

Е.Г. Татузян, В.Б. Ніколаєва, Ю.Н. Дрозд, Л.В. Овчаренко

Харківський національний медичний університет, Харків, Україна

Актуальність. Псоріаз — одне з найпоширеніших захворювань шкіри. У світі майже 3 % населення хворіє на нього, а в Україні півтора мільйона таких хворих.

Мета роботи — дослідження стану різних видів обміну речовин у хворих на поширений псоріаз і обґрунтування критеріїв діагностики та ефективності терапії.

Матеріали та методи. У сироватці крові як хворих, так і у здорових осіб досліджували вміст глюкози, триацилгліцеролів (ТАГ), холестерину, загального білка, албумінів, креатиніну, сечовини, загального білірубіну, іонів кальцію, магнію, фосфору, заліза. Дослідження проводили під час лікування хворих у стаціонарі й після звичайної патогенетичної терапії, а також у здорових осіб.

Результати та обговорення. Вміст глюкози у хворих залишався в межах фізіологічних значень. Показники ліпідного обміну також перебували в межах норми. Із продуктів азотистого обміну у 72 хворих була знижена концентрація в сироватці крові креатиніну.

Вміст сечовини було знижено у 75 % хворих (84 особи). Середнє значення вмісту сечовини для всієї групи спостереження хворих становило $(3,5 \pm 0,42)$ ммоль/л. Вміст у крові білірубіну був знижений у 46,5 % хворих (52 особи).

Вміст загального білка було збільшено до $(92,3 \pm 4,2)$ г/л у 71,6 % (80) пацієнтів, іонів кальцію — у 87 (78 %) хворих і зниження його виявлено у 20 (18 %) пацієнтів. Середній вміст іонів кальцію для всіх 112 пацієнтів становив 3,5 ммоль /л.

Дещо знизвися вміст іонів магнію в сироватці крові у 67 % хворих (75 осіб) та підвищився у 6 % (7 осіб), хоча показники перебували в межах фізіологічних параметрів ($(0,72 \pm 0,09)$ ммоль/л). Вміст фосфору була в межах норми.

У 43 % хворих на поширений псоріаз (48 осіб) підвищився рівень заліза в сироватці крові до $(23,4 \pm 1,7)$ мкмоль/л.

Після патогенетичної терапії у хворих на поширений псоріаз суттєво поліпшилися або нормалізувалися моніторингові показники білкового і мінерального видів обміну речовин на тлі збільшення тривалості клінічної ремісії хвороби.

Висновки. Псоріатична хвороба супроводжується глибокими порушеннями кооперативної взаємодії інтеграційних систем контролю гомеостатичної функції організму, які лежать у основі формування поліорганної, полісистемної і поліфункціональної недостатності з виявом вторинних маніфестних ознак хвороби на шкірі, пов'язаних із енергетичною та імунологічною недостатністю. Моніторинговими прогностично значущими метаболічними показниками патогенетичної терапії псоріатичної хвороби є показники білкового і мінерального обміну: вміст у сироватці крові загального білка, креатиніну, сечовини, іонів кальцію, які виявилися найбільш динамічними під впливом патогенетичного лікування.

Результати комплексної терапії ускладнених форм алергодерматозів

Л.О. Гулей

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет», Чернівці, Україна

Актуальність алергодерматозів є безсумнівною з огляду на зростання частоти виникнення їх у соціально активній частині населення, при цьому у трьох із шести пацієнтів формується полівалентна сенсибілізація. Все більше повідомляють про розвиток алергодерматозів, ускладнених піодерміями та з формуванням у хворих резистентності до засобів етіотропної терапії.

Мета роботи — удосконалити лікування хворих на алергодерматози, ускладнені піодерміями, шляхом застосування в комплексній терапії антибактеріального та поліензимного засобів.

Матеріали та методи. Під нашим спостереженням перебували 30 хворих на алергодерматози (у період загострення), ускладнені піодерміями, віком від 18 до 69 років. У 14 пацієнтів діагностовано екзему (у 11 — істинну, у 3 — варикозну форму), у 9 — алергійний дерматит, у 7 — атопічний дерматит, ускладнені піодерміями.

Результати та обговорення. Задля оптимізації лікування алергодерматозів, ускладнених піодерміями, 16 пацієнтам (основна група) у комплексному лікуванні призначали «Зіоміцин» (1 табл. містить 250 мг азитроміцину дигідрату) по 1 табл. двічі на добу в 1-й день, з 2-го до 5-го — по 1 табл., а також «Вобензим» по 3 табл. 3 рази на добу протягом 15 діб. Перевагами «Зіоміцину» є широкий спектр антимікробної дії, низькі дози, мала кратність прийому та хороша клінічна переносність. До складу «Вобензиму» входять ферменти тваринного та рослинного походження з протизапальною, протиінабріаковою, знеболювальною та імуномоду-

лювальною діями. Групу порівняння склали 14 хворих на алергодерматози, ускладнені піодерміями, такого ж самого віку, яким у комплексі призначали інший антибактеріальний засіб. За даними клінічних спостережень, у пацієнтів основної групи, які отримали «Зіоміцин» та «Вобензим», на 4–5 днів раніше зникли пустули, на 5–6 днів раніше (відносно групи порівняння) регресували гострозапальні вияви, а відтак скоротився термін лікування їх у середньому на 6–7 діб.

Висновки. Застосування у комплексній терапії алергодерматозів, ускладнених піодерміями, антибактеріального препаратору «Зіоміцину» та поліензимного засобу «Вобензиму» підвищує ефективність терапії та сприяє скороченню тривалості лікування.